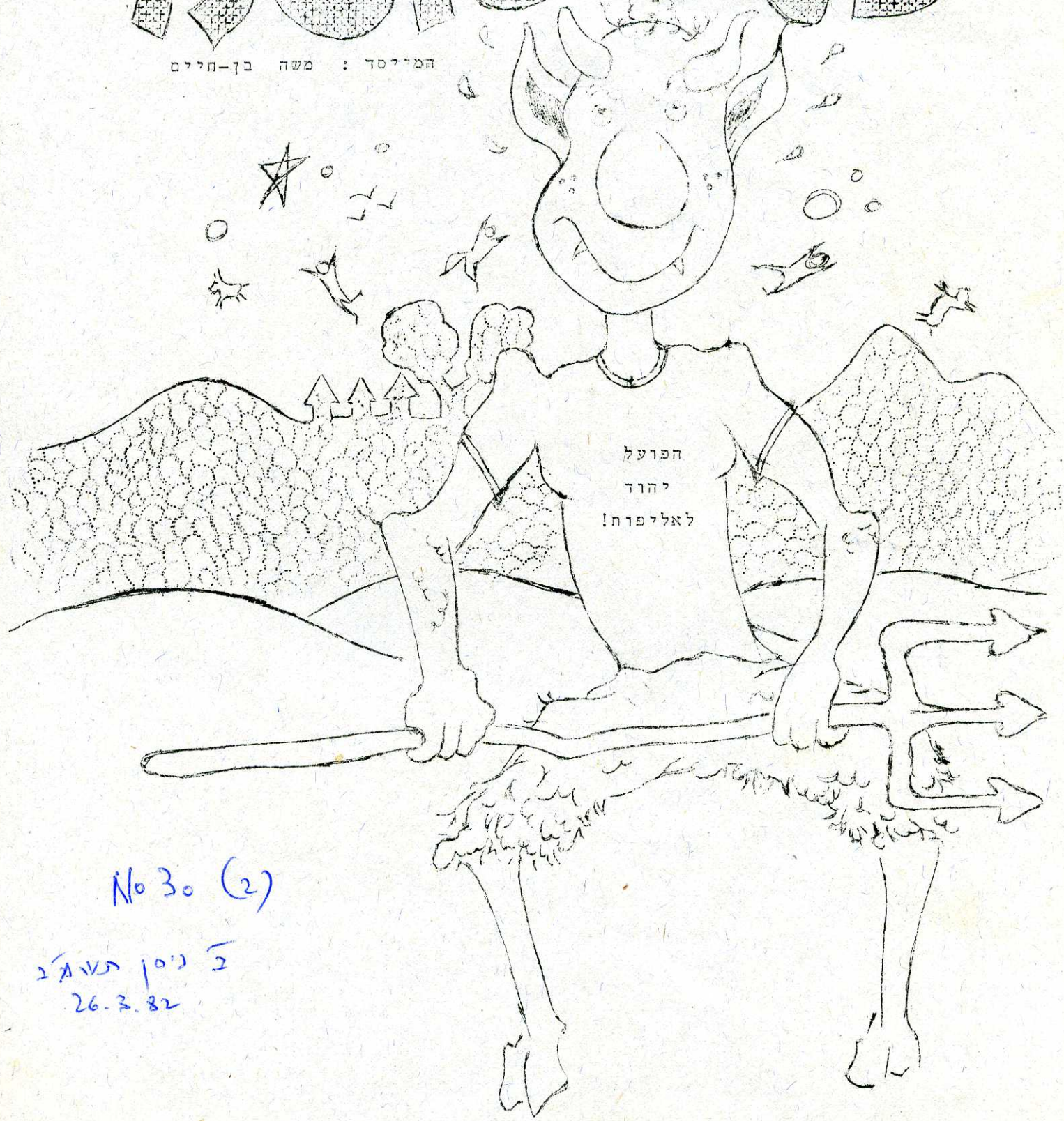

ז' חק 30
(אוריאל)

סוּטָה כֵּן

המליכסד : משה בן-חלים

No 30 (2)

2 ניסן תמו"ב
26.3.82

מי יוכל לשכוח את תקופת הזוהר של ביתנו כאשר הופיעו מדי שבוע שני עלונים?
מי אינו זוכר את המתח הבלתי-נסבל כמעט ששא אצלנו עד להופעת העלון הנסיוני
שייסדתי בעזרתו הפעילה של בננו היקר דניאל במלי? ושהוא לא יגיד לנו שהוא בא
הנה סתם לביקור, אין לי ספק, למרות כל הצהרותיו להיפר, שהוא בא בגלל סיבה
אחת ויחידה וזו היתה ללגות עם חידוש הוצאתו של "כל סוטה" ואת עורכיו
החדשים בצעדיהם הפובליציסטים הראשוניים.

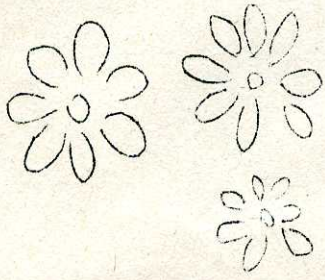
לעולם לא אשכח את הישיבות הנרגשות והמתוחות שהיו בין מערכות העלון הרשמי
והעלון הצעיר, הבלתי-תלוי. האם "כל סוטה" יפחית מערכו של "דברי הכפר", האם
עלון אחד יהיה הדובר של הממסד והשני של בורים ועמי ארץ? ועוד הרבה שוחחנו
וצעקנו מפעם לפעם. ותרואו, בסוף, הרשמיות וחוסר התלות מצאו לשון משותפת אם
לא שפה משותפת!

זמן רב לא נמצאו צעירים שיכלו לצאת באחריות ובמאמץ של עריכת עלונים, מי
לחופש, מי ללימודים. והנה, התבררנו שוב בהופעת "כל סוטה" עם עורכיו החדשים,
בעלי המרץ והרצון. מי יתן והוא ימלא את ציפיות מיסדו וייהפך לחלק בלתי
נפרד של נוף משקנו ויתרום לחיזוקם ולפיתוחם של חיינו החברתיים.

בהצלחה,

משה

מ ה ש מ ע

* נתחיל עם פורים... טוב נעבור הלאה ... על פורים רק עוד נוסיף שסידרו את כל הברדק בסוף הערב יהודה עזר, אדו סלע, ודורון כהן...

* במיסגרת נוסע הוואושות מזהיר של קבוצת הכדורסל שלנו, ניצחנו את אלופת גדות (אצלם!) 56:53. יש לציין שזה כבר הנצחון השלישי ברציפות והועלתה הצעה לפרק את הקבוצה כשהיא עדיין בפיטגה.

* אהרון לוי, מראשי הסינדיקט המקומי עזב אותנו לזנת חופש בארצות הברית של אמריקה. סוכן ידוע מכיתת ירון מוסר שלמעשה הוא נמכא בדירה הזכורה של כיתת דרור בנתניה יחד עם ירון סינה, רענן ורודני...

* בהיזדמנות איומה זאת אנו מברכים את עדי נחשון (החברה של אברי) ואת אילנה ארוסתו (הא, הא, הא) של רפי פרנק בברכת WELCOME HOME. מה שנאמר "שחקניות חיזוק"...

* בסוף השבוע התקיים קונצרט קלאסי בח"א, הכירה בפאב היתה מצויינת...

* נעבור לשבוע הבא. אבנר שלוש סוכר.

* לאחר משחק רגבי סוער נגד רעננה כשהיתרון עובר מצד לצד, הודיע ג'ף שבשנה הבאה הוא ימשיך לאמן, את הפועל יזרעאל. אגב, נוצחנו 20:0.

* אהוד המאירי הביא את המלגזה (3 טון) של הלול כדי להרכיב את האנטנה (1/2 ק"ג) לטלוויזית פחם שלו.

* קבוצת הכדורסל שלנו הצליחה סוף סוף להפסיד! לאחר משחק מורט עצבים נגד הפועל יראון. יש לציין את יוזמתו הברוכה של יואב פק שאירגן תה בסיום. כל הקבוצה נירשמה לטרנינג הבא.

* תמיר הגיע שלושה שבתות רצופות. מה קורה פה?!

* תמר וולפין הגיעה למשק בכדי לפדוק את מצב המשמעת של בני כיתת דרור שחזרו מחו"ל.

* סקופ !!! בידיעה שהגיעה זה עתה מוסר כתבנו שהשגרירה הבריטית שנמצאה אשמה בריגול לטובת מצריים באה מגרעין ה'!!! (אולי זה מסביר את ביקורה הבהול משהו של תמו' וולפין!?)

* סגן (במיל) אלק קולינס עדיין במילואים! מקורות יודעי דבר מוסרים שהוא נראה אוסף ניירות ליד הגדר הטובה.

* איתן משיח הצטרף לחוג לערבית השבוע כדי להכין את אביו טוב יותר.

המשך - מ ה נ ש מ ע

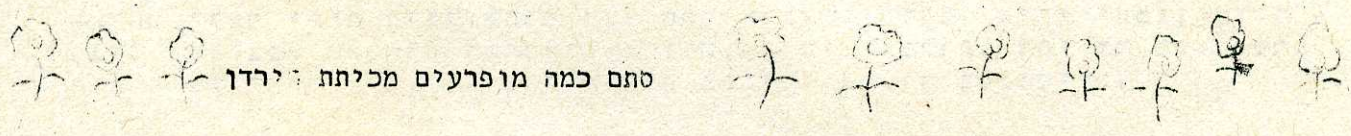
* אבנר תהפוך תקליט

* סעדיה אידגן שיחה על... רק רגע, נו, טוב לא השוב, (?) במועדון הצעירים. בסיום השיחה, שאגב היתה מעניינת וחיונית כל המשתתפים רדפו אחרי אבי נצר, מי שיודע על מקום מחבואו יודיע מיד למערכת.

* רפי פרנק גידר בחוט תייל את המרבד החדש שלו. העבודה בוצעה ע"י בני י"ב במסגרת הגיוסים של חברת הילדים.

* עומרי סטפן קופ כתב לאמנון המאירי שישמור לו חדר במשק, במסגרת חזרת היורדים מארה"ב.

וכדי לחתום אפילו זה - פעם נוספת קריעה נעימה, נקניקיה חמה, ושבוע של בירה ומצב רוח. טוב נו.

4

מר אביאלי יושב בכורסא שלו בוחה בתקרה הרצוצה. דרך החלון הוא רואה את הדשאים המוריקים, את עצי הצפצפה המדגדגים - את השמים.

חושב לעצמו "אך, איפה הם הימים ההם, איפה, לאן הלכו?" "יוסקה, אתה שוב מדבר לעצמך" קוטעת אותו פרומה אביאלי מתוך הכסא שלה, באנחה, מוסיפה עוד כרית מאחורי הגב המתנצר. "פרומקה", הוא אומר בקול רפה: "איפה הם, היכן הלכו?" "יוסקה אתה שוב משתטה", היא אומרת, "תפסיק לגבוה תשתה את התה". "אבל פרומי זה לא זה את מבינה, הצעירים של היום, אני מדבר על הצעירים, תראי מה בראש שלהם בכלל, רק לצטוע הם רוצים, לראות את העולם אומרים. אחר כך יגלגלו את הסגריות והמסתוריות שלהם ויגידו: המבוגרים האלה, מה הם מבינים. בכלל לא מבינים. כלום, בכלל לא...". "יוסקה עכשיו תשתוק 'ספינת האהבה' עכשיו, תשתוק!"

בית קיבוצי - שפה אחת. שנים שלושה כסאות. אחד שולחן. בית קיבוצי, מספר שמתווה אותו לתוך המסך. הכורסא בזווית הנכונה, כוס תה!

אבל תראי מה עשו למסיבה, ממטיף לחשוב לעצמו. הצעקות האלה באמצע, ועכשיו גם עם העתון הדבילי הזה שלהם, מי צריך את זה בכלל. גסויות זה מה שהם יודעים, חותפורדומה... "יוסקה, תביטי לך, לקלל כל הזמן אתה יודע" אומרת פרומה "לקלל כל הזמן בקללות הגלותיות האלה, שתוק! תשתה ת'תה!"

בתע וטלוטים אחרי שבאבק קטות ב'מבט' הוא צונח עמוק עוד יותר לתוך- הכורסא שלו. הרגלים מפוזרות לפנים. הידים - האחת על מסעד הכסא, הטביה- אי שם בתוך המכבסיים.

יוסקה אביאלי גמר את היום שלו! מאוחר יותר יהיה מובל לחדר שלו חסר אונים, מובס. אולי יתכבן איזה - פגוע כמו בכל האמטים הקודמים, הטבים, אולי יובלות. מתי זה בכלל קרה? הוא מובל לחדר שלו, יד אחת אווזת בפרומי הטביה במכבסיים.

בלילה הוא חולם טיר: אבטיס הולכים בצידי מדרכות עוד כביטים סואנים ומדרכות עייפות אבטיס הולכים בכל תנאי מזג האוויר עם ראטיס טפופים ורגלים יחפות אבטיס הולכים בכיוון לא ידוע ללא מטרה, בטקט כמו המדרכה אין מי שיטאל למה זה כך ומדוע? כאשר יגיעו לקצה המדרכה יחצו כביט סואן עם ראטיפ טפופים יבועו חזרה על מדרכה טביה ואין מי שיטאל למה זה כך ומדוע?

יוסקה" היא דופקת בצעקה בעד קיר הבטון המפריד "אולי תפסיק עם - הדיבורים עכשיו. לא מספיקות לי הנחירות הדיגיטליות שלך, כעת גם - קולות הכבורות האלו. נו יוסקה די!"

נמאס לו כבר! נמאס למר אביאלי מהכל! הנה אפילו רוחלה אי שם רחוקה באמריקה עושה נכדים. כבר שנים רבות לא באה לבקור, שכחה מהזקבניט שלה. אליק הבן מתגלגל בכביטי הולנד במטאיות שלו מוביל פרחים לטוק המקומי. (המשך בעמ' הבא)

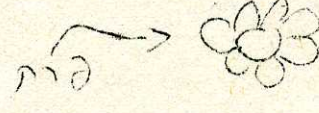
המך - הקיבוץ - גוף יורד.....

אתם לטוב קופץ לארץ לבקור. טבוע טבועיית, מתבצל, גופע טוב.
"היכן טעה היכן הוא הגה בחיבורך ילדיו" הוא הוטב לעצמו.
הבנה מר טמואלית היכן ממדל גרמא מזדי שבת את בכדיו. לוקח אותם על כביט-
המערכת מראה להט את התרמון עונה סבוב באוטר החדש. מר טמואלי,

כול לעם הארץ הזה!
הוא, הוא מר אביאלי, ותמיד היה כתובת לכולם, הוא זה ועבר כמעט את -
כל התפקידים האסרניים במטק, וגם כשהוכנס לתקופת מה לחדר האוכל -
לרכב אותו, לא קיטר, מרות הדינלומה. מר אביאלי נהיה מרביץ תורה
בתלמידיו בבית הספר, בתבועה היה פעיל, מחבן דגול: היכן הוא טעה?
"יוסקה" היא קוטעת בפעם המי יורד כמה את מחטבותיו: "אתה צריך ליטון
זה לא טוב בטבילך המחטבות הגולה, יוסל אתה מתדרדר, אתה מזדקן, עברה
ורגע, חוסר!

לילה קיבוץ טיפוסית - הצד המוק מוצפת אנרות יקרים, הרבה עצים רטובים
מלבתיים עולות גביחות בין לאומיות. מן הצאן פעיה, דעת אין!

מר יוסקה אביאלי - ארון הדט מנבנריה. עוריים וחפיהה מסמריט, טרף.

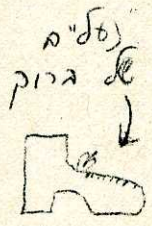
על איך שפנינה ררזנבלרס עזרה לג' ים בלהנה פרק

כל אדם באיזוהו ללב בחיור "נוחת" מפטיק אם הבדלדות ו"חיים בטביל
הרגע", כזה.

הוא בהפך להיות אדם רציני (רציני: מפגין שליטה, חיוך קטן - ולא -
מאוזן לאוזן, מארגן טיוליות, טבר לא גרוב מרודה). בקיצור, תופס עצמו
בידים. מה באבי מנסה להגיד, למעשה מה טיוצא ליימחפה זה, זה, זה
מחטבתי שהגעתי לטלב הזה על טרדון בא אלי וביקס ממני לכתוב לעיתון הזה.
העיתון של הדפוקי והסומים, המבלבליט והחבטריחיים. (דרך אגב זה -
מזכיר לי שהטבוע לא היתה פסיפה...) אתה מבינים או טאבי מתחיל להישמע
כמו דודו פלמה?

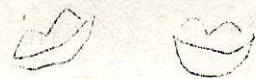
רובן, אבי בעלבותי. אתה כגעת בני. הלואי רבחס יכיש אותו כטאתה עובד
בצאן.
מה זה הליכות ובימורטין: מטפתת המאירי אוכלת ארוחת ערב ביום שבת.

* על יום ההולדת של איתן מטיק (הבן של אד ועופרה) גופחיים: אבטי הפרדס
אבוקדו, דודי ג' קי רכו'... אד קבה ארגז בירה והיו המון המון עוגות-
שוקולד. דיברנו על מטירת שבת, עישון חמיט, גיהוץ מטפתות במחסן
הג' ון זיר טל הפלחה, על איך טרפי פרבק דרם את מוטי... דרך אגב,
אד, הבן שלך היה טמ?

* רבותי, הגות בעליית זה לא מה שהיה פעם. במקרה היפתח פעם בטבוע
לעשר דקות, זה נפתח פעמיים בטבוע. ביום א' 5 דקות, וביום שבת
לעוד 5 דקות.

* הווד אלמן בא לביקור קצר במטק. אתם יודעים מה זה ראטי תבות של -
כיתת ע.ט.ו.ר ?
עם כבר שמשועים ותענוגות רק בחוץ לארץ.
(המטך בעמ' הבא)

המסך - איך פניגה רוזנבלום...

* חברה ההופעות שילדי בית הספר היסודי עשו בפורים היו מטט מעולות. לראות את בועז באי מחופס לסופרמן (טנה חמיטית ברציפות), ליאת גולדברג-רקדנית דיסקו, יונת עמית כ- גגס באני ואמרי סולומון כמלצר, זה רחוק מלהיות עצוב...

זהו זה רבותי, הידרן מטטין לזרות, פורים 83 קרוב לבוא ואם נבקט יפה אולי שוט אפטייין תסכים להופיע בטנה הנאה. שמעון הבטיח שיתפטר לפחות עוד 3 פעמים עד שיחליפו אותו. עדיין עושים את החביתות בארוחת הבוקר עם בזלת בפנים, ואנחנו במסך לדכא את אלו שמבערים אותנו מדי פעם ולא בוחנים לנו לחיות את חיי - המונוטוניות והטלוח שלנו בטקסט... נפרד בטיסמת כל טוטה וחכל טוטה טלו...

טובא אתכם אורן ק.

ההווה האבודה - דוד א.

בראשית ברא האדם את השמים ואת הארץ וכל צבאם. ולא לפני בוראו את התוהו ובוהו. ויברא האדם את היבשת ואת המים, את עץ הטדה וכל החי, הבהמה הרמש והעוף.

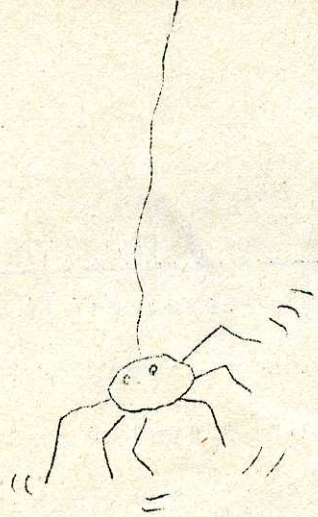
ויברא האדם כי טוב מאד. מוטלם. ויברך על המגמר... ויטלח מלפניו... ויחל ביצירת הרגע הנא.

בראשית היה גם טוף.

ויברא האדם את עץ הדעת. ויטכח האדם את עץ הדעת. והאדם, דעתו בחה עליו ותפתחו ותביא לפניו את פרי עץ הדעת. ויאכל ממנו האדם. ויברא האדם את אלוהים בצלמו וכדמות עיני רוחו.

מיצירתו זו, האחרונה, לא התאושט עד עצם היום הזה!

7
7

ט ל ר ו נ ו ת " :

- אוטובוס 841 מגיע עוד מעט?
- מה?
- אוטובוס צריך להגיע?
- לא יודע.
- מה?
- לא יודע.
- אה... (מפתק פיהוק רחב).
- או, הנה האוטובוס.
- פעמים לראש פינה...
- מתי נתנו לכם לצאת?
- חר.. חר.. חר..
- חר.. חר.. חר..
- איפה אנחנו?
- ממממהההה?
- איפה אנחנו?
- עפולה
- חר.. חר.. חר..
- חר.. חר.. חר..
- מה זה טבריה?
- המ.. המ..
- תגיד זה טבריה?
- אני חושב שכן
- חר.. חר.. חר..
- חר.. ח..
- ניר, ניר, ניר...
- כן עופר, מה קרה - מה קרה?
- אדיוט!! אנחנו בקריית שמונה....

לא חילתי האמת!

תמיד

לא נכון - חלמתם. בטוח שהליתם מטטולים. זה פשוט לא יכול להיות. לאף אחד מכם אין הוכחות. מישהו צילט? בטוחים? כמה במוח? שתלים? והיה גם מכור? מתי? השתגעו? היתה בכפר הנשיא מסיבה שלא עברה את מחסום ה-"מעולה"? חבר'ה הכל שטויות!! השנה כלל לא היתה מסיבת פורים!! לא שמעתם! לא ראינו! לא יודעים מי הפיץ את השמועה!

ברור !!!!??

תמיד

נ.ב.: א. אפילו אצל יצחק עדר לא מופיע כלל אירוע כגון פורים בארכיון של שנה זו.

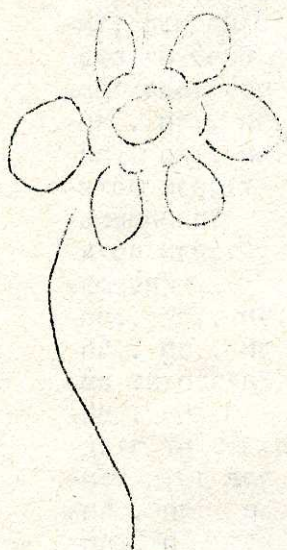
ב. כולכם מטומטמים, דפוקים, חראות, טפשים, קופים ואדיוטים... (אמרו לי שאני צודק - לא?)

רשימת ספרים (לא לקפוץ לדף הבא)

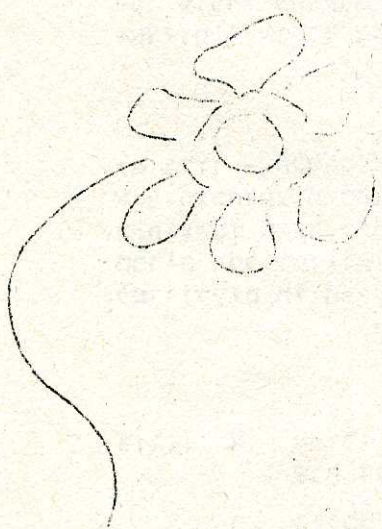
אבי וקטיף האשכוליות מאת משה גרשמן
על איך טבענו את הרי בפרדס מאת אהוד ואיתמר
אסט זה לא הכל מאת יואב פק

כאן מעבר לגבול מאת גילה ימים ומרב ארנברג
הטפעת כבטים על האדם - מהומה ג'רמי
מי אתה דבי במלי - אלוהים

למה דוקא אילנה - דפני פרנק
מיקרופונים ומוסיקה נפורים - רוני בוטקילה
חידושים והמצאות - כרמי סינה

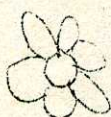
מתאבקי סומו ביפן - כרמי סינה
הכוטים העבריים - אלדד קוליונס
טעות פתיחה טל חנות בעליים (ספר דק) - רות נאו

ציונות - בני כיתת עשור
איך בהפכנו להיות צ'חצ'חים - בני כיתת עופרית
למה החזירו את נעמה - גרשון מדר

איך להפסיד ימי עבודה - נבחרת הרגבי
טיפוט עויז - ג'ון הרמץ
ירידת (ספר עבה) - גדי עמית

ציור - בשח שלא שלופה
אתם מבינים סאתם לא מבינים אותי? - דוד אלמן
טלכס בנאמנות ממרתפי ספריית "כל סומה"

היופי הכואב מה הוא עושה לנו. מאמר זכרון אוניברסלי.

מוקדש ליהודה שפירא ולסיפרו "אני אדם שאוהב בעיניים"
כשאני חושב עליך, יהודה, אני חושב את עצמי.

כשאני קורא את מכתביך, אני פוגש אותי בפינות האפלות של הכרתך, נפעם מהדרך
בה מסרת נפשך ליופי, כמו פרפר הנשרף אל האור. אני נעשה מודע לכך, שכאן
אצלנו, היופי והכאב הם שתי פנים של אותה הויה, כלתי ניתנת לניתוק.

היה משגו אלילי בצורה בה מת ובדרך בה חוית את חיך. בדבקות הדתית כמעט בה
עבדת את היופי, כמו שעבדו הכנענים, שחיו בארץ הזאת לפנינו, את אליליהם בעל
ואשתורת. היה הוד מסוים בשריפה בה כילתה רוחך את בשרך, תא אחר תא, עד שהכל
היה לאפר.

היופי הכואב, מהם יסודותיו. האם אתה שנמצא מעבר, יכול לגלות לי שנמצא לפני,
מהן אבני הנפש שכונות אדם החי את מותו על מנת להזיז את כולנו.
לאילו איי הדרום בשומים הפליגה רוחך, עת רצית יוחר מכל, לומר "בוקר טוב רבקה",
כשעברת על פניה במדרכה כבוקר, ומשם מאיי הדרום, עודהספקת לראות את "שערי
פניה" נסגרים ואח מסכת ההתנכרות נחצבת בפניה.

איזה אדג'ו פרט על אזניך, מוזיקה שמימית, כששאל אותך סדרן העבודה: מה עשית
היום יהודה?

לחיות בקיבוץ על תקן של ציפור כנרית, להנעים זמירות לאנשי אדמה ומלט.
לשבת בכלוב, כסדר, לאכול זרעונים מכף יד מגוננת, מסוככת, שיודעת מה טוב בשבילך,
יותר טוב ממך. מה מנע ממך לראות את היופי כמו שראה אותו רובינס. מחרוזות
של נשים לבנות ועבות בשר, מפרפרות על גבי סוסיט פלמיים שמנים ושריריים.
יופי שלו ובוטח. כמעט משעמם הייתי מה היו הוקטורים שדחפו אותך לשדה של ואן
גוך, שדה שבו יוצרים מתוך יסורים, השדה של ר' נחמן מברסלב.

באיזה שלב של ניוון גופך המשמין מכדורים, אספת אליך את שנאתך וערגתך לאדם
כמו צלבן החוגר שריון וחרב - והפכת אותם לכוחות יצירה צבעוניים.
מהם הכוחות האפלים שהתפתלו בך, כמו נחשים בראשה של גורגונוה, שגרמו לך לראות
אצ האור מתפתל ומרצד כפי שראהו ואן גוך, ואת הבשר מתייסר ועורג כפי שחש אותו
פרנסיס בייקון.

מה מכל אלה היה שלבו. מה מן התולעים והרימות שחפרו בבשרך עוד לפני שכא עליך
המות, היה שלנו. האם הטינות הקטנות של היום יום, או לשון השמועות הנוטפת
ערש צעעדין (שמעתי ש... שמעתי ש... שמעתי ש...) או חוסר האונים שלנו, מול
המיליט שמנסות לגעת ולא מגיעות. מה מכל זה היה שלנו. אולי הכל, אולי לא כלום.
אבל הכל היה שלך.

(המשך בעמ' הבא)

וידם אחד כשהפכתו לבשר אחד עם יופי הכואב, בכרך עצום של אור. ראינו אנחנו, בקוצר
הבנתנו, איך אתה דורך דעיכה איטית ומנוונת.

אז ישבו אנשים שיודעים יותר טוב. והתכינו מבשרך, ממכתביך, ומכאביך, ספר
וקדשוך. וכמו בטקס נוצרי שבו אוכלים את בשרו של ישו מלחם הקודש. אכלנו אותך.
ועכשיו אתה כואב בתוכנו עד סוף ימינו.
וכך השגת במותך את שלא השגת בחייך,
להיות שייך לכל ולכאוב.

ד ו ד ו

פינה קטנה לחשיבה???

; תרגילים לקורא המשכיל ;

$$2+2=4$$

; ולמתקדמים ;

(חשאלו את איזי) $1+3=4$